

זה לא רק ספר ילדים

מאת
רוני מליח רשף

דמויות

רותי – +30

אלון – בעלה (+30)

(סלון ביתם של אלון ורותי. רותי מתעמלת על כדור פייזו כחול.)

לסלון נכנס אלון, לבוש מדי ב', הוא הרגע יצא מחדר השינה לאחר שהרזים את בתם נועה, הוא מחזיק בידו ספר ילדים "מעשה בחמישה בלונים".

אלון

נרדמה.

רותי

(מתעמלת.)

יופי

אלון

אמרה לי שאני יפה עם המדים. נתנה לי חיבוק גדול ונשיקה על הלחי. מתוקה כזאת.

רותי

זהו אתה הולך?

אלון

כן אני מעדיף להגיע לבסיס מוקדם לחסוך את הפקקים של הבוקר.

רותי

אוקי.

אלון

יאללה הלכתי.

רותי

לך ותחזור.

(פאזזה)

אלון

אפשר חיבוק מאשתי.

(רותי עוצרת את ההתעמלות ומביטה באלון.)

רותי

כן בטח.

(רותי מתקרבת בהיסוס. היא לא יודעת כל כך איך לעשות את זה. רגע לפני החיבוק. אלון שם לב שהוא מחזיק את הספר בידו.)

אלון

כמעט לקחתי את זה איתי.

(אלון מחבק את רותי שאינה משתפת פעולה.)

רותי אלון, מה זה?

אלון מה?

רותי זה, מה זה?

אלון מה?

רותי
(לוקחת ממנו את הספר)
זה אלון, זה.

אלון הספר?

רותי אתה יודע איזה ספר זה?

אלון מעשה בחמישה בלונים.

רותי מעשה בחמישה בלונים, כן!

אלון אוקי.

רותי אלון, זה לא אוקי בכלל. הספר הזה, בבית שלנו, זה לא אוקי.

אלון מה?

רותי מאיפה השגת אותו?

אלון קניתי אותו לנועה.

רותי אתה קנית אותו? בלי לשאול אותי.

אלון כן. אני אהבתי את הספר הזה כשהייתי קטן. לא מבין את הבעיה?

רותי

הבעיה אלון הבעיה שהספר הזה הוא מהשטן.

אלון

מעשה בחמישה בלונים.

רותי

כסף מעשה בחמישה בלונים. זה על מוות. מוות ואובדן. זה המסרים שאתה רוצה להחדיר למוח של נועה רגע לפני שאתה יוצא למילואים.

אלון

זה בסך הכול על ילדים ובלונים

רותי

ילדים ובלונים? ילדים ובלונים אלון?! תקרא בין השורות, אוקי?! זה על הרבה יותר מזה. למה שתלך ותקריא את הספר הזה לנועה? למה שתעשה לילדה שלך דבר כזה נוראי?

אלון

אני –

רותי

היא מקבלת מספיק חרא בבית ספר, הבית היה אמור להיות המקום המוגן שלה מהתרעלה הזאת. אתה לא הולך וקונה ספר בלי להתייעץ איתי. כמה זמן היא מקשיבה לספר הזה?

אלון

ארבע חמש פעמים. היא די אוהבת אותו.

רותי

אלוהים!

אלון

את קצת נסחפת, לא, רותי? זה רק ספר ילדים.

רותי

שום ספר ילדים הוא לא רק ספר ילדים, אלון! אני לא רוצה אותו פה.

(רותי פונה ללכת.)

אלון

מה את עושה?

רותי

זורקת אותו לפח

אלון

מה? רגע, הי, תביאי לי אותו. אני קניתי לה את זה בתור מתנה. זה סתם לזרוק כסף לפח.

רותי

אתה רוצה לתת מה מתנה? תפתח לה חסכון לממן את כל הפסיכולוגים בעוד עשרים שנה. מדבר איתי על לזרוק כסף לפח.

אלון

את איבדת את זה לגמרי?

רותי

אני?! כמה פעמים קראת את לנועה את מיץ פטל?

אלון

מה?

רותי

תענה על השאלה.

אלון

הרבה פעמים.

רותי

כמה קראת לה את הבית של יעל, דירה להשכיר, המפוזר מכפר אזר?

אלון

די הרבה.

רותי

לא די הרבה המון. המון.

אלון

אוקי. המון.

רותי

אתה יודע על עוד חומר קריאה שחוזרים עליו שוב ושוב ושוב?

אלון

אהמ...

רותי

התנ"ך. אלון, אוקי.

אלון

התנ"ך אוקי.

רותי

בדיוק. ולמה עושים את זה? הא? הא? כדי שזה ייכנס לילדים טוב טוב לראש. נכון?
ככל שהם יקריאו להם יותר את הסיפורים האלה זה יחדור להם לתודעה. המסרים
בספרים האלה נכנסים למוח של נועה, אנחנו רק חושבים שזה מקסים אבל זה לא. יש
לנו אחריות כהורים מה אנחנו מכניסים לה לראש, אוקי.

אלון

אבל זה רק ספר ילדים תמים, על ילדים שמקבלים בלון.

רותי

והבלון מתפוצץ אלון, הבלון התפוצץ! מה היא לומדת מזה הא? שכל מה שיהיה לך
יעלם?! שלא משנה מה תעשה הכול יחמוק לך מהידיים, זה העולם שאתה מאחל לבת
שלך? שכל מה שהיא תקבל, כל מה שהיא תשיג בחיים, היא תאבד בסוף.

אלון

לא.

רותי

בדיוק לא. והספר הזה הוא שטיפת מוח, פרופגנדה של אכזבה! ואני אוהבת את נועה
מספיק כדי למנוע ממנה את ה, את ה, --- מיין קאמפף הזה.

אלון

זה מעשה בחמישה בלונים!

רותי

מיין קאמפף!

(אלון חוטף ממנה את הספר.)

רותי

אלון תחזיר לי את הספר

אלון

את תעירי את נועה!

רותי

יש פה כוחות הרבה יותר חזקים שפועלים. אתה תתן לי את הספר הזה עכשיו. אם
אתה רוצה אישה שפוייה בבית הזה

אלון

לא.

*(רותי מרימה את כדור הפיזיו ומאיימת לזרוק
את הכדור על אלון.)*

רותי
תביא לי אותנו.

אלון
לא.

רותי
אני לא אתן לך להרוס לנועה את החיים.

אלון
אני לא הורס לה את החיים, זה רק ספר ילדים, רותי.

רותי
זה לא רק ספר ילדים!!!

*(רותי זורקת את הכדור על אלון הוא תופס את
הכדור, הספר נשמט מידו על הרצפה. שתיקה
שניהם מסתכלים על הספר. רותי מזנקת לעבר
הספר. אלון זורק עליה את כדור הפיזיו, היא
מועדת ונחבטת ברצפה.)*

(שתיקה.)

אלון
אני מצטער

רותי
אל תגע איתי.

אלון
פאק! מה נסגר איתך!

רותי
אתה לא תבין.

אלון
תנסי אותי.

רותי
אל דבר איתי.

אלון
אוקי.

רותי
אוקי.

(שתיקה.)

אלון

אני גדלתי על הספר הזה, אוקי.

רותי

אני לא רוצה לדבר איתך.

אלון

אז אל. אבל אני רוצה לדבר איתך. אני גדלתי על זה אוקי? הספר הזה הוא חלק משמעותי מהחיים שלי, אימא שלי הייתה מקריאה לי אותו כמעט כל ערב. וכל ערב הייתי מחכה לרגע שבו היא הייתה אומרת "שלום! שלום! בלון אדום." וזה היה עושה לי טוב, לא יודע למה, אבל זה היה עושה לי טוב לסיים ככה את הלילה. ועכשיו שאני מקריא את זה לנועה ומגיע לקטע הזה, אני חושב עליה מקריאה לי... ואני יודע שאיפה שהיא לא תהיה היא שמחה שאני עושה את זה. פאק אני אפילו חושב שהיא קראה לי אלון בגלל הספר הזה.

(פאזזה)

הספר הזה חשוב לי. וחשוב לי שהוא יהיה חלק מהחיים של נועה.

רותי

לך קוראים אלון.

אלון

מה?

רותי

איך קוראים לי?

(פאזזה)

אלון

רותי.

רותי

"פחדה רותי שגם הבלון שלה יתפוצץ, חיבקה רותי את הבלון הכחול שלה. כמו שמחבקים בובה, כמו שמחבקים אימא."

אלון

אבל אימא שלך בחיים.

רותי

כן.

אלון

אז אני לא מבין.

רותי

למה שתבין? לך קוראים אלון. אלון הנפלא, אלון הנהדר, אלון המנהיג שמשלים עם המצב ומקבל בהבנה שהבלון שלו עף. שאולי יום אחד הוא ימצא אותי, אלון שנשארה לו תקווה. אבל רותי? לא. רותי זה סיפור אחר לגמרי. הבלון של אורי התפוצץ על שיח ורדים, אצל סיגלית זה חתולה ואצל רון אבא שלו אשם ולא אצל רותי. אבל רק אצל רותי, אלון, רק אצל רותי, היא אשמה. היא היחידה בספר הזה שאחראית בעצמה לאובדן של הבלון. כי היא חיבקה אותו יותר מדי, כי היא פחדה לאבד כמו כולם, היא האחראית היחידה לאובדן. לכולם יש את מי להאשים אבל לא לרותי. אתה יודע מה זה לגדול בשנות השבעים עם השם רותי. לחיות עם הנבואה הזאת שמרחפת לי מעל הראש שכל דבר שאני ארגיש כלפיו אהבה אני עלולה לאבד או יותר גרוע - להרוג? אתה יודע מה זה לעמוד מול אימא שלך ולא לחבק אותה כי אתה מפחד שהיא תלך ולא תחזור. אתה יודע מה זה לשבת ליד המיטה של נועה כשהיא חולה עם ארבעים חום והיא רוצה חיבוק ממני ולראות את המבט השואל שלה – אימא למה את לא מחבקת אותי. (פאזזה) זאת הבת שלי. ואתה הבעל שלי ואתה הולך עכשיו למילואים, ואני מרגישה שאני מחזיקה את החיים שלך בידיים שלי. שאתה תצא עכשיו מהדלת ואם, אם אני אתן לך חיבוק אתה לא תחזור. אתה יכול להבין איך זה מרגיש?! (פאזזה) לא משנה כמה אני מנסה להיות שפוייה וכמה אני מנסה להפעיל את הרציונאל שזה רק ספר ילדים, המילים האלה מתנגנות לי כל הזמן בראש. אז אל תגיד לי שזה רק ספר ילדים אוקי, שום ספר ילדים הוא לא רק ספר ילדים.

(רותי שבורה מתיישבת.)

(שתיקה.)

(אלון מתיישב לידה ומניח את הספר על השולחן.)

רותי

אתה חושב שאני צריכה טיפול?

אלון

אני חושב שאת צריכה חיבוק.

(רותי מסתכלת על אלון. הוא מחבק אותה. רגע. רותי מחבקת אותו בחזרה.)

(אור יודד.)